

ת"פ 19/19545 - מדינת ישראל נגד גורגי סיחרולידזה

בית משפט השלום בירושלים
ת"פ 19-09-19545 מדינת ישראל נ' סיחרולידזה(עוצר)

בפני כבוד השופטת הבכירה שרון לארי-ביבלי
בעניין: מדינת ישראל
באמצעות פרקליטות מחוז ירושלים
המאשימה
נגד
גורגי סיחרולידזה (עוצר)
באמצעות ב"כ עוז דותן דניאל
הנאשם

גזר דין

רקע

הנאשם הורשע על פי הודהתו בכתב אישום מתקון ביצוע שתי עבירות של הפרת צו פיקוח, לפי סעיף 22(א) לחוק הגנה על הציבור מפני ביצוע עבירות מין, התשס"ו-2006 (להלן - **חוק הגנה על הציבור**); וביצוע שתי עבירות של החזקת סם לשימוש עצמי, לפי סעיף 7(א) לפקודת הסמים המסתוכנים [נוסח חדש], התשל"ג-1973.

בעובדות כתב האישום נתען כי ביום 14.07.24 ניתן נגד הנאשם צו פיקוח לתקופה של 3 שנים בבית משפט השלום באשקלון במסגרת צ"א 14-07-26496, לפי סעיף 12 לחוק הגנה על הציבור. צו הפיקוח הוארך פעםים נוספות עד ליום 19.10.31. במסגרת צו הפיקוח הוטל על הנאשם, בין היתר, איסור שימוש בסמים על פי פקודת הסמים המסתוכנים או שימוש בחומר מסוכן על פי חוק המאבק בתופעת השימוש בחומרים מסוכנים, התשע"ג-2013. נתען כי ביום 19.07.09 ו-01.08.19 השתמש הנאשם בשם מסוג קנאביס בנגד לאמור בצו הפיקוח.

ביום 20.03.04 הגיעו הצדדים להסדר טיעון לפיו הנאשם יודה במינוסו בכתב האישום המתקון. ההסדר לא כלל הסכמאות לעניין העונש.

תמצית טיעוני הצדדים

ב"כ המאשימה עמדה על נסיבות ביצוע העבירות ועל הפגיעה בערכיהם המוגנים שבביסיסן. לשיטתה, מתחם העונש ההולם נع בין 5 ל-12 חודשים מאסר בפועל. בשימ לב לעברו הפלילי ומסוכנותו המינית הגבוהה, עתרה למקומו בחלוקת האמצעי-עליו של מתחם העונש ההולם, ולהשיט עליו גם מאסר מותנה מרעית.

ב"כ הנאשם טען כי אל לו בית המשפט להתחשב בנסיבות שאין מצויות בעובדות כתב האישום. טיעון זה מתייחס לננתונים שהובאו מצד המאשימה בדבר מסוכנותו המינית הגבוהה של הנאשם, וכן הפרת תנאי שחררו במסגרת הליך

עמוד 1

המעצר. לגופו של עניין, לשיטתו מתחם העונש ההולם את נסיבות ביצוע העבירה נע בין מאסר בפועל קצר. באשר לעונש המתאים, נטען כי זהה הפירה ראשונה של הנאשם את צו הפיוק שחשות עליו בשנת 2014, וכי הנאשם נטל אחריות למשעו. בשים לב כאמור, עטר ב"כ הנאשם להשיט על הנאשם מאסר בפועל קצר לצד מאסר מותנה מידתי.

ה הנאשם בדבריו האחרון נטל אחריות למשעו. לדבריו, עשה שימוש בשם בסיסים לצורך התמודדותו עם דיכאון, וכיום הוא מטופל בתרופות מתאימות.

מתחם העונש ההולם

בפתח הדיון אצין כי אני שותפה להסכמה הצדדים לפיה יש לראות במקרים של הנאשם כמהווים אירע עברייני אחד לצורך קביעת מתחם העונש ההולם (ראו: ע"פ 4910/13 ג'ابر נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 29.10.2014)).

כידוע, חוק הגנה על הציבור נועד להגן על הציבור מפני ביצוע עבירות בגין. תכלית זו מתממשת, בין היתר, באמצעות פיקוח ומעקב שנערכו למניעת הישנות של עבירות בגין (ס' 1 לחוק הגנה על הציבור; עוד ראו מבין רביים: בש"פ 17/9587 מדינת ישראל נ' פלוני (פורסם בנבו, 18.01.22), בפס' 8). עולה איפוא כי הפרטו של צו הפיוק יש בה משומס סיכון לשלוום הציבור. יתר על כן, בהפרה של צו הפיוק יש אף פגיעה בשלטון החוק בכלל, וכיבוד צוויים שיפוטיים בפרט.

בחינת נסיבות ביצוע העבירה מובילה למסקנה כי הפגיעה בערך המוגן אינה ברף הנמור;

אכן, כמתואר לעיל, בעצם הפרט צו הפיוק על ידי הנאשם ישנו אלמנט המגביר את הסיכון לשלוום הציבור וביצוע חזר של עבירות בגין מצדו, שהרי אם לא כן לא היו מושתות הగבלות האמורות על הנאשם מנקודת תחילת (על הצורך בקיומו של קשר בין המגבלה המוטלת על בגין לבין הסיכון הנשקף ממנו ראו: בש"פ 19/5670 ג'aber נ' פלוני נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 19.09.10), בפס' 4).

לצד האמור, הרו שבקביעת מתחם העונש ההולם יש ליתן משקל לאופיה ועוצמתה של ההפרה. כך למשל, הפרת תנאי מצו הפיוק הנוגע להתחברות או יצירת קשר עם קטינים, שונה היא באופיה ובעוצמתה מהפרת תנאי שענינו קבלת אישור עבודה מן הממונה. ההבדל בין ההפרות שצינו לעיל ברור, ויש בו כדי להשפיע ישירות על קביעת מתחם העונש ההולם. בנסיבות המקירה דן, מדובר בשתי הזדמנויות בהן עישן הנאשם סמך מסווג קנאביס בניגוד לצו הפיוק שניות בענינו, באופן המלמד על כך שעוצמת ההפרות נמוכה.

במסגרת טיעונית לעונש טענה המאשימה כי מסוכנותו המינית של הנאשם גבוהה, ושימושו בסיסים מגביר את הנזק הפוטנציאלי שנשקף לציבור ממנו. ההגנה מצדיה טענה כי אל לו לבית המשפט להתחשב בכךון זה, שזכרו כלל אינם מופיע בכתב האישום.

אכן, הלכה מושרשת בשיטتنا המשפטית היא כי במסגרת מלאכת גזירת הדין אין לו לבית המשפט אלא את עובדות כתוב האישום המופיעות בפניו. נפסק כי "כלל, על כתוב האישום - ובפרט זה המתוקן במסגרת הסדר טיעון - לכלול את כל העובדות והנסיבות הרלוונטיות לביצוע העבירה. זאת, בין היתר, במטרה לתחום את הדיון בענינו של הנאשם וממן הטעם שהסדר הטיעון וככתב האישום שתוקן במסגרתו הם שמשמעותם אליהן הגיעו הצדדים" (ראו ע"פ 3667/13 ח'טיב נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 14.10.14), בפס' 22). בשים לב לכל האמור, הרו שכאשר הנאשם מודה

בעבודות ובנסיבות במסגרת הסדר טיעון, שומה על הערכאה הדינית להbia בחשבו רק את אותן עובדות ונסיבות בהן הודה הנאשם, מבלתי להתחשב בעובדות שלא נכללו תחת כתוב האישום המoscם על הצדדים (ראו ע"פ 7349/14 מדינת ישראל נ' פלונית (פורסם בנבו, 14.05.15), בפס' 15).

בහינתן האמור לעיל, אני סבורה כי התנגדות ההגנה לטיעון בדבר מסוכנות מינית גבואה מצד הנאשם- בדיין היא. במסגרת ההליך דין לא נתען דבר הנוגע למסוכנותו המינית של הנאשם, כמו גם לא הובאה לעיוני חוות דעת הנוגעת למסוכנות כאמור, וניכר כי טענת המאשימה בעניין זה אין לה על מה להישען. אזכיר, כי הרשותה הנאנש בהפרת צו פיקוח אינה נלויה לביצוע עבירות מן כלשי, דבר שקרה לא אחת בעבירות מעין אלה. בגדרו של הלייר זה נותן הנאשם את הדיין אך באשר לשתי הפרות צו פיקוח, בגדרא עישן סמ מסוג קנאביס- הא ותו לא.

בחינת מדיניות הענישה הנוגאת מעלה כי בעבירות בהן הורשע הנאשם משיטים בתיהם המשפט מנגד רחוב עונשים. הדבר תלוי, כאמור, באופי ועוצמת ההפרה (ראו והשו, **בשינויים המחייבים**, ענישה ומתחמי עונש הולם במקרים הבאים: רע"פ 1209/12 פלוני נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 18.02.18); עפ"ג (י-מ) 60253-12-16 מדינת ישראל נ' ג'MAIL באסטי (פורסם בנבו, 01.02.17); עפ"ג (י-מ) 59030-06-17 מדינת ישראל נ' פלוני (לא פורסם, ת"פ 16-08-08; רע"פ 56112-08-08 מדינת ישראל נ' שמאיילוב (פורסם בנבו, 04.04.17)).

בשים לב לכלל האמור לעיל, אני סבורה כי על מתחם העונש ההולם לנوع בין 2 ל-12 חודשים מסר בפועל.

העונש המתאים

דומה כי אין צורך להזכיר מיללים בדבר הצורך לקיים אחר הוראות צו הפיקוח כתבו וכלשונו. אחת הדריכים להיאבק בהפרת צווי פיקוח הינה באמצעות ענישה מחמירה ומרתיעה. עם זאת, המשקל שניתן לשיקול ההרתקעה יבחן פרטנית על פי נסיבות העניין.

בעניינו של הנאשם עולה כי צו הפיקוח הוצא בשנת 2014. מאז הוצאתו ועד היום נשוא כתוב האישום שמר הנאשם על קיומו, מבלתי שנרשמו לחובתו הפרות. נתן זה יזקף לזכותו של הנאשם. מנגד, יש ליתן משקל מסוים לעברו הפלילי המכובד של הנאשם, היכול מספר רב של הרשותות קודמות בעבירות אלימות ורכוש, וכן הרשותה בעבירות מעין בניה הוצאה צו הפיקוח נשוא כתוב האישום דין.

לזכותו של הנאשם אשקל את הודהתו בכתב האישום המתוקן ונטילת האחוריות למשיו, כפי שאף הובאה על ידו במועד הטעונים לעונש. הבהיר על ידי הנאשם כי השימוש בקנאביס נבע מדיינאון ממנו הוא סובל, וכי כיום הוא מטופל בתרופות המתאימות. יש לקוות שה הנאשם ימשיך לקיים את הוראות צו הפיקוח כפי שעשה בשנים מאז הוצאתו, ככל שיואר.

בහינתן כלל האמור לעיל, בשים לב לצורך ליתן משקל לשיקולי הרטעה והגנה על הציבור מחד, ובשים לב לעובדה כי מדובר בהפרה ראשונה של הנאשם צו הפיקוח ונטילת האחוריות מצדיו, אני סבורה כי יש למקמו בחלוקת התחthon של מתחם העונש ההולם אך לא בחתיתתו.

אני גוזרת אפוא על הנאשם את העונשים הבאים:

א. מאסר למשך 3.5 חודשים, בגין ימי מעצרו. המאסר יחולש מהיום ולמען הסר ספק הנאשם ישוחרר היום.

ב. מאסר למשך 4 חודשים וזאת על תנאי למשך שלוש שנים, והתנאי שלא יעבור הנאשם עבירה לפי סעיף 22 לחוק הגנה על הציבור מפני ביצוע עבירות בגין, התשס"ו-2006.

כל שקיים פיקדון בתיק - יושב לנאשם.

指出ין שבשל מ抒ר הקורונה ושל צו החירום שהוצאה ושמונע את הבאת הנאשם לפניה, הועבר גזר הדין לצדדים ע"י המזיכרות, בהעדר דין ולאחר שנתקבלה הסכמתם הטלפונית לכך.

המצירות תעבור העתק גזר הדין לשב"ס לא לפני השעה 12:00 (בשל בקשת עיכוב ביצוע של הפרקליטה) ותוודא שחרورو של הנאשם ממעצרו לאחר שהסביר לו גזר הדין לרבות סעיף התנאי ולאחר שנתאפשר לו לשוחח עם סניגורו.

זכות ערעור לבית המשפט המחווי תוך 45 ימים.

ניתן היום, כ"ג אדר תש"פ, 22 מרץ 2020.